

dette bliver samlet paa eet Sted, for at man kan have det paa rebe Haand, naar man vil afgjøre det Spørgsmaal, om det er dyrt eller billigt at blive regjeret i Danmark, og det er dog et Spørgsmaal, der maa have meget stor Betydning. Forsaa vidt man skulde ville indvende, at dette skulde stride imod det Princip, der ellers er fulgt for Finantslovens formelle Fremstilling, da kan jeg ikke anerkjende dette; thi medens man vel paa de forskjellige Budgetter har opført det, ethvert enkelt Ministerium skulde være ansvarlig for Anvendelsen af, har man i § 13 en anden Opstilling, og jeg mener derfor, at man kan bruge den Opstilling i § 12, som man har i § 13, nemlig, at man anfører Hovedsummen og under denne specificerer de Details, som vedkomme ethvert enkelt Ministerium, saaledes at man har een Sum, der vedkommer Finantsministeriet, en anden, der vedkommer Indenrigsministeriet osv. Desforuden troer jeg ikke, at man vil komme i Strid med det formelle Princip i Finantsloven i det Hele ved at gjøre en Sammenstilling af denne Art.

Der er et Punkt ogsaa af formel Beskaffenhed, hvori Ministeriet troer at have indbragt et Pusle, som er yttret fra Finantsudvalgets Side i den 12te Sessjon; det er et Spørgsmaal, som jeg oftere har tilladt mig at udtale mig om her i Thinget, men da der ikke er blevet taget nogen Notits deraf endnu, men det tværtimod synes, at man begynder at gaae i en modsat Retning af den, som er bleven udtalt som ønskelig ikke blot fra min Side, men fra en Række af Finantsudvalg i Folkethinget, saa troer jeg, at man særligt burde beskæftige sig med dette Spørgsmaal iaar, nemlig, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at vedblive med at have en Opstilling paa Finantsloven af Institutioner med særlige Fonds. For at man kan kalde sig tilbage i Erindringen den Stemning og Anskuelse, som i en Række af Aar har gjort sig gjældende i Rigsdagen, skal jeg med den ærede Formands Tilladelse oplæse nogle Linier af Finantsudvalgets Betænkninger fra den 11te og 12te Sessjon. I den 11te Sessjon hedder det i Finantsudvalgets Betænkning, som findes i Aahang B. Pag. 101 og 102 Nr. 21: „Udvalget anseer

det for ønskelig, at alle Staten tilhørende Fonds blive samlede i een Klasse, men det maa indrømme, at Tiden til at gennemføre Saadant neppe endnu er kommen. Derimod skjønner det ikke, at der kan være Noget til Hinder for, at de under samme Statsanstalt værende Fonds sammensmelte, og skal derfor udtale sig mod Adskillelsen af det „akademiske Fond“ og Universitetets „Reservefond“; under Nr. 22 hedder det: „De i 1857 og 1858 nedsatte Udvalg have henstillet, om der ikke maatte være tilstrækkelig Anledning til at hæve Adskillelsen mellem Universitetet og Kommunitetet. Det nuværende Udvalg skal gjentage denne Henstilling og dertil føie, at der er Grunde, som ogsaa tale for en Forening af den polytekniske Anstalt, det store kongelige Bibliothek og Mønt- og Medaljekabinetet med Universitetet“.

I 12te Sessjon udtales der i Finantsudvalgets Betænkning Pag 73 og 74 i Anledning af et Forslag, der var fremkommet om at oprette et nyt Institut med særegne Fonds, nemlig Folketirksom, efter at man forud har omtalt Folketirksom Stilling: „At man maa fravaare at foretage den her foreslaaede Postering som særskilt Institut, saameget mere, som man hidtil igjennem alle Finantslovbehandlinger har havt rigelig Leilighed til at overbevise sig om, at den hele Bevillings- og Regnskabsform med særegne Fonds er uhenigtsmæssig og forkastelig, og derfor under ingen Omstændigheder kan finde det tilraadeligt at forsøge Rækken med endnu et Nummer.“ Det er, forekommer det mig, klart og indlysende for Enhver, at der i en Række af Aar har været en Bestræbelse fra Rigsdagens Side efter at faae denne forkastelige og uhenigtsmæssige Bevillings- og Regnskabsform affasset. Det, som nu giver mig en særlig Anledning til at bringe dette Punkt paa Bane, er en Yttring i Anmærkningerne til den foreliggende Finantslov, idet det nemlig Pag. 137 i Anmærkningerne med Hensyn til en Mellemsregnings Afgjørelse mellem Universitetet og den polytekniske Lærestanstalt hedder: „Til en Ordning af Lærestaltens Mellemværende med Universitetet — som ikke alene har bestaaet i gjenfaldige Tilskud og Vederlag, men ogsaa deri, at Lærestalten